دریچه

دست پر ایران در مذاکرات

فرشته مسلمی

روزنامه‌نگار

مذاکرات جمهوری اسلامی ایران و کشورهای ۴+۱ مجددا هشتم آذرماه بعد از روی کار آمدن دولت سیزدهم در وین برگزار می‌شود و به نتیجه رسیدن این گفت‌وگوها و کسب منافع ملی الزاماتی دارد که نیازمند توجه است.

همانطور که مطرح شد بررسی شروط آمریکا برای بازگشت به کشورهای ۴+۱ از جمله اهداف مذاکرات پیش‌روست در حالی که ایران و کشورهای ۴+۱ عضو برجام هستند و آمریکا نه تنها در خصوص لغو تحریم‌ها خلف وعده کرد بلکه به صورت غیرقانونی از این توافق خارج و مانع اجرای مفاد آن از سوی سایر کشورها شد. بعد از تغییر دولت در آمریکا و شکست سیاست فشار حداکثری دوران ترامپ، تیم بایدن تصمیم گرفتند دوباره به این توافق بازگردند و در همین راستا مذاکراتی را با گروه ۴+۱ آغاز کردند لذا توجه به این امر که آمریکا بدون توافق ایران نمی‌تواند مجددا به این توافق بازگردد باید مورد توجه باشد. در واقع ایران همچنان از گذشته عضو این توافق و مجری آن بوده و تعهدات خود را اجرا کرده و براساس پارگراف ۲۶ و ۳۶ همین توافق بخشی از تعهد خود را کاهش داده است. اما طرف آمریکایی که مانع اجرای توافق شده است باید به طور عملی ثابت کند که تغییر این سیاست واقعی است و در این چارچوب مهم‌ترین نکته برای به توافق رسیدن مذاکرات این است که آمریکایی‌ها ضمن عقب‌نشینی از سیاست فشار حداکثری، آمادگی خود را برای لغو تحریم‌ها که در شش دور قبل از مذاکره عنوان کردند که در مورد بخشی از آن، آماده هستند این بار مقاومت قبلی را شکسته و اقدامات لازم در این زمینه را عملیاتی کنند.

هر چند تغییراتی در تیم مذاکره‌کننده ایران رخ داده اما سیاست اصلی دستگاه دیپلماسی مبنی بر رفع تحریم‌ها همچنان به قوت خود باقی است و با تغییر تیم مذاکره‌کننده تغییری در این سیاست رخ نداده است. مهم‌ترین اصل برای به نتیجه رسیدن مذاکرات این است که آمریکایی‌ها آماده باشند و بپذیرند که تحریم‌ها رفع شود و مکانیزم دقیقی برای راستی‌آزمایی رفع تحریم‌ها صورت گیرد. مهم‌ترین وجه به نتیجه رسیدن مذاکرات و تقویت جایگاه ایران چند نکته است. اولین نکته این‌که ایران از مشروعیت حقوقی و بین‌المللی برای خواسته خود برخوردار است . در ۱۵ گزارش نوبه‌ای آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام شده که ایران به طور کامل به تعهدات خود عمل کرده اما طرف مقابل بوده که از ابتدای این توافق اتمی در اجرای تکالیف خود تعلل می‌کرد.

جمهوری اسلامی ایران علاوه بر برخورداری از مشروعیت حقوقی و بین‌المللی، می‌تواند با انجام برخی اقدامات، گام موثری در تقویت موضعش در مذاکرات بردارد؛ اجماع ملی حول مساله رفع تحریم‌ها مهم‌ترین قدم در این کارزار است و با توجه به هماهنگی میان قوا به نظر می‌رسد این موضوع در سطح حاکمیت به طور اجماعی پذیرفته شده است لذا رفع تحریم‌ها باید با جدیت و بدون فوت وقت صورت گیرد و این مساله تفهیم شود که دولت آمریکا تعهدات قبلی خود را از سر گرفته و در این راستا اقدام عملی در رفع تحریم‌های ظالمانه علیه ایران بردارد و در غیر این‌صورت اجازه بازگشت به این توافق را ندارد.

گام دوم این که ما در دوران اخیر با کاهش تعهدات خود، به توانمندی‌های هسته‌ای خود افزوده‌ایم. گزارش اخیر سازمان انرژی اتمی کشورمان در مورد افزایش ذخایر اورانیوم که مبتنی بر قانون اقدام راهبردی مجلس بود، یک گزارش قابل توجه است و نشان می‌دهد ایران در برنامه هسته‌ای خود با جدیت پیشتاز است و دستاوردهای خوبی در این زمینه کسب کرده است لذا طرف مقابل باید توانمندی هسته‌ای ایران را به رسمیت شناخته و در این خصوص کارشکنی نکند. توجه جدی به تعاملات چین و روسیه سومین عاملی است که می‌تواند موجب تقویت موضع ایران در مذاکرات شود چرا که این دو کشور تاکنون از موضع کشورمان در مذاکرات حمایت کرده‌اند بنابراین پیگیری تعاملات دوستانه با پکن و مسکو از ضرورت‌های غیرقابل اجتناب در این خصوص است.

تبیین مواضع حقوقی و منطقی جمهوری اسلامی ایران در مذاکرات می‌تواند فرصت مناسبی برای به رسمیت شناختن منافع اقتصادی از برجام و به تبع آن احیای حقوق ملت ایران باشد از همین رو ضرورت دارد که مسیر مذاکرات با قوت و عزت از جانب هیات مذاکره‌کننده ایرانی دنبال و دستیابی به منافع ملی کشور با استفاده از ابزارهای پیرامونی محقق شود.

برای حمایت از تولیدکنندگان، حتما پیش‌خرید واکسن داخلی کرونا انجام شود

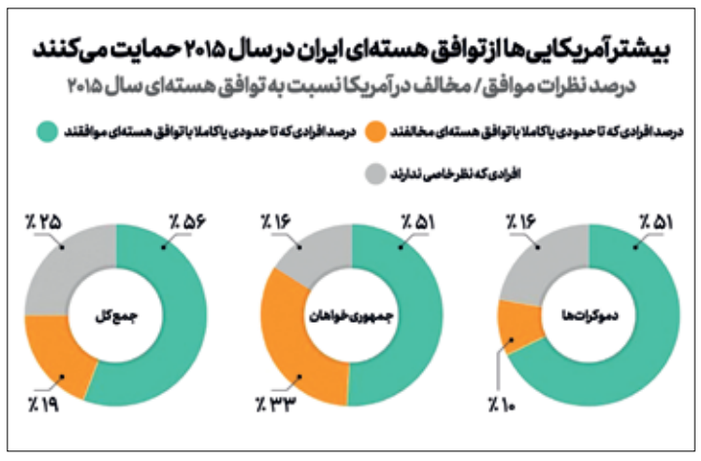

سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور روز شنبه در جلسه ستادملی مقابله با کرونا اقدام شرکت‌های داخلی در تولید واکسن کرونا را بسیار ارزشمند دانست و اظهار کرد: حمایت از فعالیت و تولید واکسن داخلی توسط این شرکت‌ها، جزو اولویت‌های دولت است و دراین‌خصوص پیش‌خرید این تولیدات می‌تواند آنها را نسبت به ادامه و گسترش فعالیت‌هایشان امیدوارتر کند.

رئیس‌جمهور پرهیز از هرگونه اقدامی را که موجب سستی در رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی می‌شود، ضروری دانست و گفت: نباید نتیجه هوشمندسازی برخی محدودیت‌ها باعث عادی‌انگاری و سستی در مراعات مقررات بهداشتی باشد. رئیس قوه‌مجریه با تأکید بر کنترل رفت‌وآمد از طریق مرزهای زمینی، دریایی و هوایی اظهار کرد: با توجه به اینکه برخی از کشورهای همسایه با موج جدید بیماری مواجه شده‌اند، لازم است از تردد افراد بدون داشتن تست منفی از مرزهای کشور جلوگیری شود.

آمریکا اصلا در توافق برجام حاضر نیست که بخواهد برای ایران تعیین تکلیف کند

اهمیت ادبیات و روایت‌سازی در مذاکرات مساله‌ای است که ما آن را فراموش کرده‌ایم

ضعف در روایت برجام؛ مقصر کیست؟

میثم امیری

نویسنده

«من اعلام می‌کنم ایالات متحده آمریکا از توافق هسته‌ای ایران خارج خواهد شد. من امضاء خواهم کرد...» این را رئیس‌جمهور وقت آمریکا گفت. نه صد سال پیش، بلکه سه سال پیش. «تحریم‌های قوی اجرا خواهد شد.» اینها جملاتی بود که ایران را درگیر یکی از سخت‌ترین تحریم‌ها در تاریخ کرد. همه اینها پیش چشم ما مردم ایران اتفاق افتاد. هنوز جوانانی که این لحظه‌ها را درک کرده‌اند پیر نشده‌اند و پیران‌مان از دنیا نرفته‌اند. با این حال اتفاق دیگری روی داد. یک گروه من‌درآوردی تازه‌ای به دنیا آمده است؛ این نوزاد، «تروئیکا + آمریکا» نام دارد. شوربایی خارج و داخل برجام. در این شوربا آمریکا و سه کشور اروپایی در متنی تهدیدآمیز از ابراهیم رئیسی خواستند تا به‌سرعت به مذاکرات هسته‌ای بازگردد. آنها از ایران خواستند به زمین بازی برگردد. به همین سادگی همه چیز فراموش شد. هیچ‌کس به این موضوع بدیهی اشاره نمی‌کند که آمریکا اصلا در توافق برجام حاضر نیست که بخواهد برای ایران تعیین‌تکلیف کند. اگر قرار باشد ایران به زمین بازی برگردد، آمریکا اساسا در استادیوم نیست.

جابه‌جایی خط قصه

این چهار کشور در حاشیه اجلاس جی ـ۲۰ تحت تأثیر آب‌وهوای پاییزی رم گفتند از این می‌ترسند که مذاکرات با ایران به خزان برسد. اگر کسی با تکنیک‌های رمان‌نویسی آشنا باشد می‌داند نام این کار جابه‌جایی خط قصه است. نویسنده دارد با فرافکنی موضوع را تغییر می‌دهد. وگرنه خزان برجام در بهار ۲۰۱۸ در کاخ سفید بعد از برنامه ناهار رئیس‌جمهور وقت با وزیر خارجه‌اش اتفاق افتاد. حال در این بیانیه به ناهار آن روز دونالد ترامپ و جنگ‌سالاران اطرافش هیچ اشاره‌ای نشده‌است. آنها از آقای رئیسی خواستند با حسن‌نیت به مذاکرات برگردد، گویی این آقای رئیسی بود که از مذاکرات خارج شد!

بیشتر از این درباره بیانیه این چهار کشور صحبت نمی‌کنیم. حتی در این تحلیل درباره این صحبت نمی‌کنیم که تصمیم ایران چیست. ایران به صدها دلیل اقتصادی و با هدف حفظ منافع ملی ممکن است با طرف‌های حاضر در برجام توافق کند. ایران اعلام کرده‌است به‌دنبال مذاکرات ثمربخش است. ایران می‌تواند در مذاکرات پیش‌رو از روش‌های مشخص دیپلماتیک برای اهدافش استفاده کند. ایران می‌تواند با آمریکا دست بدهد یا حتی می‌تواند با آن کشور گلاویز شود. موضوع این تحلیل برخوردهای دستگاه دیپلماسی و معاونت سیاسی نیست. موضوع این تحلیل، جنگ روایت‌ها در موضوع هسته‌ای است. موضوع این است که به چه دلیل در عرصه روایت هسته‌ای ایران تا این حد ضعف و حرمان دیده می‌شود.

آقای باقری‌کنی یا آقای امیرعبداللهیان در مذاکرات با روش‌های دیپلماتیک عمل خواهند کرد. اما پیشنهاد می‌شود آنان و همه کارگزاران در موضوع هسته‌ای به تکنیک‌های روایی نویسندگان اعتماد کنند. هیچ دلیلی ندارد در رسانه‌ها مثل اتاق مذاکره ظاهر شویم. اصلا اتاق نویسنده‌ها معمولا با عطر تند قهوه و بوی سیگار همراه است که در استانداردهای هوای پاکیزه اتاق مذاکره نیست. اما به این اتاق به اندازه همان اتاق نیاز است. باید داستان گفت. باید نقاط برجسته موضوع هسته‌ای را بیان کرد. باید عکس خودکار ترامپ را منتشر کرد و گفت کاخ سفید با همین خودکار از برجام خارج شده است. حال اگر به دنبال توافق است دوباره باید از این خودکار استفاده کند و امضایش را پس بگیرد. استفاده از این روش‌های رسانه‌ای ما را در میدان روایت‌ها پیروز نخواهد کرد، چون طرف مقابل بسیار قدرتمند است و هیچ نویسنده‌ای اهل توهم نیست که فکر کند با چهار خط نوشته‌اش تمام دنیا را جابه‌جا خواهد کرد. ولی حرکت هدفمند اهل روایت، دست‌کم نشان می‌دهد ایران خانه‌ای خاموش نیست و هنوز اینجا چراغی روشن است.

> خزان برجام در بهار ۲۰۱۸ در کاخ سفید بعد از برنامه ناهار رئیس‌جمهور وقت با وزیر خارجه‌اش اتفاق افتاد. حال در این بیانیه به ناهار آن روز دونالد ترامپ و جنگ‌سالاران اطرافش هیچ اشاره‌ای نشده‌است. آنها از آقای رئیسی خواستند با حسن‌نیت به مذاکرات برگردد، گویی این آقای رئیسی بود که از مذاکرات خارج شد!

روایت سیاست با ادبیات

باید دانست آنها از ادبیات استفاده می‌کنند. ادبیات آمریکایی‌ها و حتی ترامپ قمارباز نیز به‌شدت فریبکارانه است. آنها برای نقض برجام از واژه «کنار کشیدن» استفاده کردند، در حالی که آنها نقض پیمان کردند وگرنه کنار کشیدن یک امکان حقوقی است نه یک رفتار فاسقانه سیاسی. حتی صفحه ویکی‌پدیای انگلیسی خروج آمریکا از برجام با واژه «withdrawal» مزین شده است. نام این کار روایت سیاست با ادبیات است. نامش بزک کردن یک رفتار غیرقانونی با واژه‌های خنثی است. چرا ما از ادبیات استفاده نمی‌کنیم؟ صفحه‌های مجازی مقامات ارشد سیاست خارجی هنوز از سرزمین روایت دور است. ضعف در روایت باعث می‌شود طرف مقابل این اجازه را به خودش بدهد و به ایران بگوید به برجام برگرد. مثل این می‌ماند که صدام خرمشهر را اشغال کرده باشد و در مجامع بین‌المللی جار بزند که چرا ایران صلح نمی‌کند. رفتار آمریکا تنها با چنین رفتاری قابل مقایسه است. فقط یک کشور قلدر مثل آمریکا می‌تواند به ما بگوید به برجام برگرد. این دسته‌گل تنها با وقاحت طرف مقابل آبیاری نمی‌شود و به ضعف کنش ما هم بستگی دارد. فضای مذاکرات مثل سال‌های جنگ نیست که با حضور مردم در جبهه‌های نبرد به درستی برای جهان تبیین شود. اینجا کار سخت‌تر است. درها را می‌بندند و بعد حمله را شروع می‌کنند.

ما حتی از عددها هم استفاده نمی‌کنیم. هزاران عددکارساز می‌توانند در روایت سیاستمداران ما وارد شود. ۴۵۱۵ تعداد کل سلاح‌های هسته‌ای است که این چهار کشور به داشتنش اعتراف کرده‌اند. عبارت صدها نشان‌دهنده تعداد آزمایشات هسته‌ای آمریکاست. تقریبا نیمی از انرژی هسته‌ای جهان توسط این چهار کشور که بیانیه صلح‌آمیز امضا می‌کنند تولید می‌شود؛ عددش بالای ۱۰۰۰ تراوات.ساعت است. بیش از ۳۰درصد انرژی اولیه فرانسه از قدرت هسته‌ای است. این عدد برای ما کمتر از نیم‌درصد است. ۶۷درصد برق فرانسه از این انرژی تأمین می‌شود. این عدد برای آمریکا حدودا ۲۰ و برای ما کمتر از ۲درصد است. پاکیزگی انرژی هسته‌ای با انرژی خورشیدی و باد قابل مقایسه است. اینها و صدها عدد دیگر یک راه مناسب برای بیان چند حقیقت است. مثلا انرژی هسته‌ای با اهداف صلح‌آمیز توجیه منطقی دارد. ایران در مقایسه با کشورهایی که ایران را به خویشتنداری دعوت می‌کنند انرژی هسته‌ای بسیار کمتری تولید می‌کند. دیگر آن‌که ایران از کشورهای دیگر درباره انبار کردن سلاح‌های اتمی‌اش گزارش بخواهد. این کار روایت است. این کار نویسنده است. این کار رسانه‌های جمعی است. این هنری است که سیاستمدار باید آن را بداند. این نوشته درباره اتاق مذاکرات نسخه نمی‌نویسد. درباره جایی صحبت می‌کند که افکار عمومی شکل می‌یابند.

روایت وقتی کارکرد بیشتری دارد که طرف مقابل در موضع قدرت نباشد. فرار شبانه آمریکایی‌ها از افغانستان موجب شده است اعتماد مردم آمریکا به دولت‌شان کاهش پیدا کند. ایان برمر، تحلیلگر مشهور آمریکایی در تایم بر این باور است که بایدن الان در موضع قدرت نیست و بایدن گزینه‌های زیادی پیش رو ندارد. لحن بایدن در دیدار با اردوغان هم متزلزل به نظر می‌آمد. پیروزی دیپلماتیک بر رئیس‌جمهور خواب‌آلود آمریکا نشدنی نیست. ولی این کار تنها در وقت مذاکرات اتفاق نمی‌افتد. میدان‌های موازی را باید جدی گرفت. بازی در میدان‌های موازی ضعیف پیش می‌رود. میدان فقط میدان جنگ نیست. ادبیات هم میدان زندگی آدم‌هاست.

جای خالی روایت‌های جانشین باید توسط نهادهایی امنیتی از سر گرفته شود. روایت حملات سایبری دشمن هنوز جاری نشده است. هسته‌ای با یک روایت ما را به هدف نمی‌رساند. باید توضیح دهیم که دانشمندان هسته‌ای ما ترور شدند. باید توضیح دهیم حملات سایبری ضدانسانی علیه ما صورت گرفته است. همان این بایدها در محاق مانده است. چون روایت متولی ندارد. عدم قطعیت در اظهارنظرها حتی نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی را هم کلافه کرده است. میخائیل اولیانوف از ایران خواسته است تا دقیقا زمان ازسرگیری مذاکرات را اعلام کند. متاسفانه سطح مذاکرات هسته‌ای تا چه موضوعات مبتذلی کشیده شده است. در این میان، اعلام خالی بودن خزانه در یک خبرسازی مشکوک ضد روایت ایران در مذاکرات خواهد بود. این هم پذیرفتنی است که تعلل یک روش شناخته‌شده در دیپلماسی است. ایران تعلل می‌کند تا با پیشرفت در برنامه هسته‌ایش که به دور از محدودیت‌های برجام صورت می‌گیرد، در وقت مذاکره با طرف غربی با اندوخته بیشتری ظاهر شود. اما تعلل در مذاکره با سکوت در مقابل افکار عمومی دو موضوع متفاوت است. ترسیم یک کارزار فرهنگی در ماجرای هسته‌ای مهم‌تر از غنی‌سازی اورانیوم اثر خواهد داشت. همیشه این آدم‌ها هستند که فضا را عوض می‌کنند.

کاربران به خوبی می‌توانند قدرت روایت را چند برابر کنند. مهم این است که فضا حول چه مبحثی رشد کند. در موضوع هسته‌ای ایران هنوز خلأ دیده می‌شود و در این خلأ فضا حول این مبحث احمقانه شکل می‌گیرد که شروع مذاکرات دقیقا از چه روزی خواهد بود. حال آن‌که طرف‌های مقابل فراموش کرده‌اند یکی از امضاکنندگان یکطرفه نقض پیمان کرده و برای جبرانش کاری نکرده است. آنها فراموش کردند اکثر مردم آمریکا با هر دو گرایش سیاسی از توافق هسته‌ای ایران در برجام حمایت کرده بودند، ولی رئیس‌جمهور سرکش آن کشور آن پیمان را نقض کرد.

پیشنهاد فیلم «تاریک‌ترین ساعت» به کارگزاران مذاکره هسته‌ای

برای این‌که دیدمان بازتر شود کافی است نگاهی به اجلاس گلاسگو بیندازیم. این اجلاس با موضوع آب‌وهوای زمین و با حضور بیش از صد کشور در اسکاتلند برگزار شد. دو رئیس‌جمهور چین و روسیه به اجلاس گلاسگو نرفتند چون فکر می‌کنند طرح‌های اوباما شکست خورده است. این روایت تلویحا به این اشاره می‌کند که بایدن پیام‌رسان اوباماست نه رئیس‌جمهور با سیادت کامل. یعنی نرفتن دو رئیس‌جمهور روسیه و چین به خبر اصلی تبدیل شد. فضای رسانه‌های غیررسمی حول این نرفتن بیشتر رشد کرد تا آن رفتن‌ها. مثلا مردم نوشتند هزینه نظامی روسیه حدود ۵درصد هزینه نظامی آمریکاست. معجزه عددها همیشه کارگر است. آنها خطاب به پوتین نوشتند کافی است به بایدن نگاه کنی. می‌بینی که چیزی برای ترسیدن وجود ندارد. چندین اظهار نظر دیگر هم توسط اسپوتنیک بازتاب داده شده است. حتی در همین حد هم در موضوع هسته‌ای خبری نیست! برای شروع باید چند کار عاجل کرد. نقش وزارت ارشاد و حوزه هنری را نمی‌توان نادیده گرفت. تحریم‌ها و رفتارهای نادرست آمریکا می‌تواند هنرمندان را متقاعد کند تا کارزاری علیه تحریم و آمریکا ترتیب دهند. چند بار این کارزارها شکل گرفته است ولی همواره پراکنده و به دور از هدف معین بوده است. این دو نهاد می‌توانند دوباره تلاش کنند تا این کارزارها شکل بگیرد و به شکل مناسبی بازتاب پیدا کند. ضمنا این دو نهاد می‌توانند پلی مؤثر بین نهادهای هسته‌ای و اهل فرهنگ و هنر بسازند. بازدید از تأسیسات هسته‌ای، اطلاع‌یافتن از برخی جزئیات خرابکاری‌های سایبری در تأسیسات هسته‌ای و آشنایی با ابعاد برنامه هسته‌ای ایران سخت لازم است. چون هیچ‌کس نمی‌تواند از چیزی که با آن بیگانه است دفاع کند. راستی، کارگزاران تأثیرگذار در موضوع هسته‌ای فیلم «تاریک‌ترین ساعت» را ببینند. نقش روایت در روش چرچیل آموزنده است.

گفت‌وگو

مهدی فضائلی، کارشناس سیاسی و رسانه‌ای و در گفت‌وگو با جام جم:

نبرد روایت‌ها

مهدی فضائلی، کارشناس سیاسی و رسانه‌ای و معاون دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب در گفت‌وگو با جام جم در خصوص اهمیت روایت‌سازی صحیح از مذاکرات و نقش ایران و آمریکا در این معادله به موضوع جنگ روایت‌ها پرداخت که مشروح آن در ادامه آمده است:

ادبیات و روایت‌سازی درخصوص مذاکرات از اقدامات مهم رسانه‌ای است، چون با توجه به خروج آمریکا از برجام آنها این موضوع را طوری جلوه می‌دهند که گویا ایران میز مذاکره را ترک کرده و به همین دلیل از اصطلاح کنار کشیدن به جای نقض پیمان استفاده می‌کنند؛ درخصوص اهمیت روایت‌سازی رسانه‌ها از مذاکره برای تقویت موضع کشورمان نظر شما چیست؟

این عبارت معروف است که واقعیت یك امر است و روایت از آن یك امر دیگر؛ بسیاری از قضاوت‌ها ناظر به روایتی است که از یك واقعیت شکل می‌گیرد. امروز ما با یك نبرد روایت‌ها مواجه هستیم و طبیعی است که در این نبرد به‌خصوص وقتی یك عرصه ملی در مقابل ما قرار می‌گیرد، همه کسانی که منافع را در نظر می‌گیرند و نسبت به آن حساسیت دارند، باید تلاش کنند تا روایتی را ارائه و تقویت کنند که تامین‌کننده منافع ملی کشورمان باشد.

آمریکایی‌ها و هم‌پیمانان آنها در طول دوره‌های مختلف و به‌ویژه در موضوع هسته‌ای علاوه بر این‌که به هیچ وجه به تعهدات خود پایبند نبودند، بی‌صداقتی هم داشته‌اند و در مواجهه با افکار عمومی کشور خود و دنیا درباره آنچه عمل نکرده‌اند، طوری وانمود کرده‌اند که گویا برعکس بوده، در حالی که تعهداتی که جمهوری اسلامی انجام داده، بارها مورد تایید مراجع بین‌المللی قرار گرفته است.

بنابراین این بحث روایت از صحنه واقعیت که در موضوع برجام و مذاکرات پیش داریم، وجود دارد و نکته مهم این است که رسانه‌های ما باید مراقبت کنند که منافع ملی محور قرار بگیرد، البته رسانه‌هایی که در عرصه بین‌المللی هم داریم، وظیفه سنگینی برعهده دارند، چراکه باید در این مواجهه و نبرد روایت‌ها بتوانند واقعیات را دقیق‌تر و با صداقت به افکار عمومی دنیا منتقل کنند.

نظر شما درباره مسوولیت‌پذیری هنرمندان و گروه‌های مردمی درباره ایجاد کارزارهایی علیه تحریم‌های کشورمان چیست؟ این موضوع چقدر به اثبات حقانیت ایران و ظلمی که به‌واسطه تحریم‌ها علیه مردم شده، کمك می‌کند؟

قطعا رسانه‌ها در این زمینه موثر هستند، اما به نظر بنده صرفنظر از میزان تاثیر یك واقعیت در صحنه بین‌المللی که به هرحال اتفاق می‌افتد، باید به عنوان یك مسوولیت اجتماعی به آن نگاه کنیم؛ به این معنا که این نکته را بدانیم وقتی بحث از منافع ملی می‌شود، همه گروه‌ها و چهره‌هایی که می‌توانند در تامین منافع موثر باشند و حداقل در همراهی و ابراز همسویی خود در منافع ملی می‌توانند موثر باشند، باید این کار را انجام دهند. چراکه این موضوع یك تکلیف و مسوولیت اجتماعی و نیازمند مشارکت است.

در حال حاضر حرف ما با طرف مقابل در مذاکرات پیش رو این است که مذاکرات برای رفع تحریم‌ها آغاز شده و ما تعهداتی داشتیم که به همه آنها عمل کرده‌ایم، اما طرف مقابل نه‌تنها تحریم‌ها را برنداشته بلکه، به آنها هم اضافه کرده است؛ در چند روز گذشته بایدن در آستانه مذاکرات به کشورهای مختلف اعلام کرد که نفت کمتری از ایران بخرند و به این ترتیب تلاش دارد فشار حداکثری را همچنان ادامه دهد.

در مقطعی مانند کرونا صرفنظر از مباحث سیاسی، در حوزه دارو و نیازهای ضروری کشور انسانیت اقتضا می‌کرد که این محدودیت‌ها برداشته شود، اما آمریکایی‌ها در برداشته شدن تحریم‌های دارویی ممانعت کرده و مشکلاتی را برای کشورمان به وجود آوردند. بنابراین وقتی ما با چنین دشمنی مواجه هستیم، کسانی که منافع مردم برای‌شان موضوعیت دارد، بسیار مهم است که به صحنه بیایند و این مسوولیت اجتماعی را انجام دهند.